

-заборона цивільно-правових угод (наприклад, прийняття в дар або дарування подарунків, надання послуг держслужбовцю третіми особами).

Це злочин, який відбивається не тільки на фінансовому благополуччі організації, але і на добробуті кожного.

Антикорупційна діяльність, передбачає проведення ряду заходів, спрямованих на протидію корупційним проявам. На цій сторінці ви можете ознайомитися з відповідними документами, а також повідомити за телефонами «гарячої лінії» або залишити анонімну запис у відповідній формі на сайті про всі відомі вам факти, що вказують на корупційні прояви [4]. Вся інформація, що надходить (через форму розділу) потрапляє тільки уповноваженим співробітникам. Ви самі вирішуєте, як надати інформацію: анонімно або назвавши себе.

Список використаних джерел:

1. Білецький А. В. Корупція у приватному секторі та роль громадськості у її запобіганні // Проблеми законності : зб. наук. праць / відп. ред. В. Я. Тацій. Харків : Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. 2016. Ст. 157-166.
2. Згідно з дослідженнями ЕУ, керівникам не вдається ефективно формувати принципи ділової етики. URL: <https://utka.su/vWSB1>.
3. Index of economic freedom. URL: <https://www.heritage.org/index/ranking/>
Опитування Американської торгової палати показало ставлення українських бізнесменів до боротьби з корупцією. URL: <http://tyzhden.ua/News/161979>.
4. Дослідження Національного агентства з питань запобігання корупції - https://nazk.gov.ua/sites/default/files/docs/mzk_files/doslidzhennya/8.pdf Науковий керівник: к.ю.н., доцент Мельничук Т. В.
5. Алфьоров С. М. Адміністративно-правовий механізм протидії корупції в органах внутрішніх справ : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2011. 403 с.

Кочкіна Д.Д.

здобувач вищої освіти ННІП ПФПНП

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Березняк В.С.

кандидат юридичний наук, старший науковий співробітник,

доцент кафедри кримінального права та кримінології

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

СМЕРТНА КАРА: СПРАВЕДЛИВА ВІДПЛАТА ЗА СКОЄНЕ НАСИЛЬСТВО ЧИ КАТУВАННЯ, ЩО ПРИНИЖУЄ ГІДНІСТЬ

Наразі в Україні все частіше постає питання про скасування мораторію на смертну кару, що пов'язано зі стрімким зростанням показників вчинення

особливо тяжких злочинів з антисоціальними мотивами та цинічним характером. Тому доцільно було б розглянути більш дієві види покарань до осіб, що вчинили такі злочини, а саме такий вид покарання як смертна кара.

Цю тему досліджували такі вчені сучасної науки, як В.І. Анісімова, Ю.В. Бауліна, М.Й. Коржанського, В.В. Костицького, В.В. Сташиса, В.Я. Тація, проте вони так і не дійшли до якогось спільного висновку, адже їх праці мали зовсім протилежний характер, що свідчить про складність та неоднозначність винесеного на огляд питання [1, с. 121].

Поняття «смертної кари» тлумачиться як найсуворіша юридична міра покарання, яка полягає в позбавленні людини життя, та здійснюється в межах правових норм і легітимних повноважень держави відповідно до вироку суду або за рішенням інших державних чи військових органів.

Смертна кара є своєрідним превентивним заходом запобігання вчинення особливо тяжких злочинів, механізмом залякування, адже як зазначив науковець Ернест Ван Гаг: «Смертної кари бояться більше від усіх покарань, бо вона не просто необоротна, а остаточна». Цей вид покарання є також стовідсотковою гарантією того, що злочинець понесе відповідальність за вчинений ним злочин повною мірою; довічне ж позбавлення волі не дає нам такої гарантії, оскільки згідно з ч. 7 ст. 151 Кримінально-виконавчого кодексу України засуджений до довічного позбавлення волі після відбуття не менше 25 років покарання має право подати клопотання про його помилування до Президента України.

Звісно не виключенням є можливість виникнення судової помилки. Найяскравішим таким прикладом на території України є засудження невинного Олександра Кравченко до смертної кари, який був реабілітований вже посмертно, за вчинені Андрієм Чикотило злочини. Проте є раціональне вирішення цієї проблеми, яке практикує США, а саме наявність проміжку часу терміном у 5 р. між винесенням вироку судом та його виконанням.

Ще можна зазначити, що станом на 2018 р. вартість утримання одного злочинця в рік варіюється від 37 до 53 тис. грн в залежності від установи, в якій він відбуває своє покарання. Станом на 2020 рік кількість засуджених дорівнює 52,9 тис. осіб, отже, підрахувавши можна визначити середню кількість коштів, які витрачаються на утримання засуджених в рік в Україні. Ця цифра становить близько 2,5 млн грн, що є значним ударом по й так нестабільній економіці України. За 2019 р. було вчинено 15368 особливо тяжких злочинів [2]. Таким чином наша держава могла заощадити близько 691,6 тис. грн, закріпивши смертну кару як найсуворіше покарання на законодавчому рівні.

Отже, це питання є доволі суперечливим: в країнах, де дозволена смертна кара наголошують на її заборону, а в країнах, де вона заборонена навпаки обговорюють поновлення такого покарання. За проведеним опитуванням у 2021 р. 51% виступила за скасування даного мораторію, 45% - проти, а 4% - не змогли відповісти на зазначене питання [3]. Отож більшість українців підтримують повернення застосування смертної кари як найсуворішого покарання, проте чи можливо це зробити не порушивши приписи таких

організацій як ООН, Ради Європи, в складі яких перебуває Україна, та суперечивши рішення Конституційного суду України [4]. Наразі немає відповіді на це запитання, тому й далі обговорень скасування мораторію на смертну кару не заходить, однак, на думку вчених, ця тема буде залишатися актуальною доки будуть вчинятися такі моторошні нелюдські злочини.

Список використаних джерел:

1. Савченко С. О. Університетські кримінально-правові та кримінологічні читання. Смертна кара: за чи проти?: зб. тез доповідей і всеукраїнської курсантсько-студентської науково-практичної конф. Харків: ХНУВС, 2017. С. 121.
2. Новий Кримінальний кодекс. Статистика: веб-сайт. URL: <https://newcriminalcode.org.ua/statistics> (дата звернення: 11.11.2021).
3. 51% українців виступає за відновлення смертної кари в Україні, – опитування: веб-сайт. URL: <https://espreso.tv/51-ukraintsiv-vistupae-za-vidnovlennya-smertnoi-kari-v-ukraini-opituvannya> (дата звернення: 11.11.2021).
4. Злочин і кара. Чи потрібно поновити в Україні смертну кару?: веб-сайт. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/1114359.html> (дата звернення: 11.11.2021).

Каратонов Є.В.

здобувач вищої освіти 4-го курсу
факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Кисельов А.О.

кандидат юридичних наук, доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності ФПФПКП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЩОДО ФОРМ ЗАКРІПЛЕННЯ КОНФІДЕНЦІЙНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА У ПРОТИДІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗЛОЧИННИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ

Аналізуючи ст. 275 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) [1], можна стверджувати, що законодавчо закріплено лише дві форми взаємодії з конфідентами в рамках кримінального провадження:

– використання інформації, отриманої внаслідок конфіденційного співробітництва;

– залучення конфідентів до проведення НС(Р)Д.

В рамках цього дослідження хочеться звернути увагу на іншу позицію щодо залучення конфідентів. На наш погляд, враховуючи специфіку негласних відносин, залучення особи до конфіденційного співробітництва повинне